

SLIKANJE

Slikarstvo je likovno oblikovanje plohe bojom. To je postupak nanošenja boje (pigmenta i ljepila) na plohu kojom se stvara slika. Plohe i tehnike su različite, npr.: plohi zida odgovara tehnika freske, drvenoj ploči ili platnu – tempera i uljane boje; papiru – akvarel, tempera, gvaš i itd. Osnovna izražajna sredstva su boja i ploha. Slikar ima veću slobodu oblikovanja i likovnog izražavanja od fotografa; on može mijenjati boju i oblik svakog lika, prostora...

Umjetnost je važna, svakodnevna aktivnost djece. Ona je njihov „jezik“, način na koji vide svijet i promišljaju o njemu. Slikanje ima sve važniju ulogu u otkrivanju, terapiji i prevenciji poteškoća i poremećaja u rastu i razvoju djece.

Da bi se djeca mogla izražavati bojom, nužno je da ovladaju pravilnom upotrebom boje i kista. Za početak, najbolje je oslikavanje velikih zajedničkih ploha (na ploči, zidu, stolu). Velike plohe oslobađaju djecu i potiču ih na spontano i slobodno istraživanje boja. Jedine upute koje im dajemo su da ocijede kist kako se boje ne bi prosipale, da ne ponavljaju poteze po istom mjestu jer je to već oslikano, da izmjenjuju boje, te da ne slikaju površine koje je već netko drugi oslikao (tako ih potičemo da poštuju rad drugih).

Djeca najbolje uče igrajući se, stoga možemo djeci dati da oslikavaju i različite trodimenzionalne oblike – kutije raznih veličina, valjke, tuljke od papirnatih ručnika... - ovo pridonosi razvoju spretnosti djece u radu s bojom. Od obojanih elemenata mogu se napraviti zanimljive dekoracije (zavjese, držač za olovke...).

MIJEŠANJE BOJA –TEMPERA

Crvena, žuta i plava su osnovne (primarne boje), njihovim miješanjem nastaju sekundarne: narančasta (miješanje m crvene i žute

boje), zelena (plava i žuta), Ljubičasta (crvena i plava). Tercijarne boje (crna, smeđa...) nastaju miješanjem primarnih i sekundarnih boja.

Za bogati rad s djecom nije potrebno kupovati sve boje (dovoljne su osnovne + bijela) jer ih možemo i sami napraviti s djecom što im donosi vrijedno iskustvo – opažanje boja. Dodajući bijelu temperu nastaju nove nijanse boja. Važno je imati na umu da boje ne smiju biti prerijetke niti preguste (nakon sušenja pucaju), te da djeci treba ponuditi kistove različitih debljina. Kada slikate u vlastitom domu ne zaboravite zaštititi, novinskim papirom ili najlonom, radnu površinu na kojoj dijete radi, obucite djetetu staru odjeću; preveliki oprez („Pazi da ne isprljaš!“) sputava malog umjetnika u likovnom stvaralaštvu!

Grgurić N., Jakubin M. (1996.): Vizualno likovni odgoj i obrazovanje, Zagreb, Educa
Časopis : Dijete, vrtić, obitelj

Tekst pripremila odg.:Ivana Souissi
Svibanj 2010.